

Arkivsak-dok. 201217931-3
Saksbehandler Sigurd Bjørgo

Saksgang **Møtedato**
Fylkesutvalget 05.03.2013

Minstemål på sei nord og sør for 62 grader nord - Høring med frist for innspill innen 08.03.2013 - Høringssvar

FYLKESRÅDMANNENS INNSTILLING:

Fylkesutvalget ønsker en videreføring av dagens minstemål i fisket etter sei. En heving av minstemålet slik det er foreslått vil i praksis medføre et bortfall av det kystnære notfisket etter sei i Trøndelag. Dette vil ramme denne flåten og enkelte landanlegg direkte, men det vil og true hele regionen sin mottaksstruktur, med de alvorlige negative konsekvensene det vil gi ovenfor fiskerinæringen forøvrig. Fylkesutvalget slutter seg og til høringsuttalelsen fra Fiskarlaget Midt-Norge i saken.

VEDLEGG:

Høringsbrev Fiskeri- og kystdepartementet
Høringsnotat Fiskeri- og kystdepartementet
Høring om minstemålet på sei, Fiskeri- og kystdepartementet
Høringssvar – Fiskarlaget Midt-Norge

BAKGRUNN:

Fiskeri- og kystdepartementet sendte den 12. oktober 2012 ut et høringsnotat der de foreslår endringer i minstemålet for sei, nord og sør for 62 grader nord. I endringen ligger det at minstemålet for sei i vår region økes fra 35 til 45 cm. Forslaget er utfordrende i den forstand at det handler om reguleringer innenfor en bestand som høstes på ulik måte og til ulike størrelser innenfor ulike flåtegrupper og regioner. Dette kan illustreres ved at Fiskarlaget Midt-Norge først fattet vedtak om sin høringsuttalelse den 17. februar i år. Høringsfristen ble også forlenget fra opprinnelige 30. november 2012 til 08. mars 2013.

FAKTISKE OPPLYSNINGER:

Høringsfrist opprinnelig 30. november 2012, senere utsatt til 8. mars 2013
Fiskarlaget Midt-Norge fattet vedtak i saken 17. februar 2013

DRØFTINGER:

For vår region handler høringsnotatet først og fremst om minstemålet på notfanget kystnær sei, et fiskeri som er av et visst omfang, og som og gir råstoff til landanlegg i fylket. Mye av seien som er fangbar med not mens den er relativt liten, forlater naturlig de kystnære seifeltene før de har vokst seg inn i den fangbare størrelsen som nå foreslås i høringsutkastet (45 cm).

Dette betyr at et hevet minstemål mest trolig vil føre til at de kystbåtene som tradisjonelt deltar i dette fisket, ikke lenger vil finne fisk i fangbar størrelse.

Det er primært biologiske betraktninger og en målsetting om høyest mulig utbytte over tid som er Fiskeri- og kystdepartementet sin begrunnelse for å ville heve minstemålet for sei i vårt område.

Det er sannsynlig at en kan øke utbyttet og fangstverdien (større fisk betales bedre pr kilo) til et høyere permanent nivå dersom man flyttet mer av beskatningen av bestanden over på større – helst kjønnsmodne årsklasser. Men dette vil i så fall også bety en omfordeling av ressursen, innenfor not fra den minste kystnære seinotflåten og over til større notfartøy, men også fra den kystnære seinotflåten og over til garnflåten.

Kvoten for sei nord for 62-graden var i 2012 fastsatt til 164 000 tonn, noe som representerer en nedgang på 40 000 tonn siden 2010. Minstemålet for sei mellom 62 og 66-graden er i gjeldene forskrift satt til 35 cm- innenfor et kvantum på 3 000 tonn.

Kvantumene av notsei under 45 cm lengste lengde som fiskes i Trøndelag er altså ikke veldig stort når man setter det opp mot det totale uttaket av sei, og det er ikke gitt at en heving av minstemålet i denne regionen vil gi særlige positive effekter på den totale seibestanden som kan høstes i årene fremover.

Det er imidlertid hevet over tvil at en heving av minstemålet for sei fra 35 til 45 cm i Trøndelag vil ramme den lokale seinotflåten sterkt, sammen med den delen av landsiden som er avhengige av dette råstoffet – med de betydelige ringvirkningene det kan gi for vår mottaksstruktur og øvrige kystflåte.

FYLKESRÅDMANNENS KONKLUSJON:

En heving av minstemålet for sei i Trøndelag fra 35 cm til 45 cm vil få store negative konsekvenser for vår kystnære seinotflåte. I tillegg vil bortfallet av dette råstoffet være svært uheldig for deler av landsiden i regionen. Mottaksstrukturen i Trøndelag er svært sårbar, først og fremst på grunn av for liten råstofftilgang. Et bortfall av seiråstoff fra den lokale kystnotflåten vil kunne medføre at viktige deler av mottaksstrukturen i regionen forvitrer. Skjer dette, vil det i neste omgang gi store negative ringvirkninger for hele fiskerinæringen i Trøndelag.